

ข ยอนรอยรำลึก พระราชบันทึก “เขมรอพยพ” มาฟังพระบรมโพธิสมภาร!

ณ บ้านพระอาทิตย์ โดย...ปานเทพ พัวพงษ์พันธ์

นับตั้งแต่ พล พต ผู้นำเขมรแดงได้เข้ายึดกรุงพนมเปญได้อย่างเบ็ดเสร็จเด็ดขาดในวันที่ 17 เมษายน พ.ศ. 2518 ตัดขาดความสัมพันธ์กับประเทศไทย

พล พต ได้ลบล้างภาพประเพณีวัฒนธรรมทั้งหมดมีการจับชนชั้นนายทุนข้าราชการทหาร ตำรวจ นายแพทย์ หรือผู้ที่มีความรู้มาทิ้งอย่างทารุณกรรม กวาดต้อนผู้คนออกจากตัวเมืองให้ไปทำไร่ไถนาปลูกผักเลี้ยงสัตว์ประชาชนทุกคนต้องแต่งชุดดำ ส่วนทหารแต่งกายชุดเขียวสวมหมวกสีเขียวสะพายปืนอากร

มีชาวเขมรถูกฆ่าไปถึง 3 ล้านคนและหนีแผ่นดินซึ่งถูกเป็นไฟมาอยู่ในประเทศไทยต่อมาทหาร เสง สัมริน ก็ได้มีชัยชนะประชาชนชาวกัมพูชาอีกฝ่ายก็ถูกล่า

การทำสงครามกันต่อเนื่องยาวนานทำให้ชาวกัมพูชาจนต้องหลบหนีมาพึ่งพระบรมโพธิสมภารแห่งพระบรมราชจักรีวงศ์เป็นเวลาต่อเนื่องยาวนาน

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว สมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ และพระบรมวงศานุวงศ์ได้ทรงพระราชทานความช่วยเหลือชาวกัมพูชาที่อพยพหลบหนีความทุกข์ร้อนจากแผ่นดินที่ถูกเป็นไฟมาโดยตลอด

จากพระราชบันทึกส่วนพระองค์ของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ ได้ทรงพระราชนิพนธ์

เอาไว้ในหนังสือเรื่อง สมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าสิริวัณณวรี นารีรัตนราชกัญญา ได้มีพระราชบันทึกความตอนหนึ่งว่า :

“ในปีพุทธศักราช 2518 ฝ่ายเขมรแดงได้ชัยชนะในประเทศเขมร ประชาชนเขมรมากมายหนีความตายเข้ามาในไทยหลายแห่งด้วยกัน

ต่อมาในปีพุทธศักราช 2522 เขมรฝ่าย เสง สัมริน ได้ชัยชนะ มีการอพยพกันครั้งใหญ่อีกครั้ง วันหนึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดตราด ได้มีหนังสือเข้ามาที่สภาอากาศ ว่ามีเขมรเข้ามาเป็นจำนวนมาก ทุกคนอยู่ในสภาพอดอยากจนตาย ค่อยๆ ตายกันไปบ้างก็มี อยู่กันอย่างแออัดยัดเยียดและสกปรก ทางจังหวัดก็พยายามช่วยเหลืออย่างที่สุดแล้ว แต่ขีดความสามารถ งบประมาณ บุคลากร มีจำกัด ขณะนั้นไม่มีหน่วยงานในประเทศและต่างประเทศมาช่วยเหลือเลย

ข้าพเจ้าเอาหนังสือนั้นถวายสมเด็จพระเนตร ขณะนั้นเป็นวันศุกร์ เราอยู่ที่หัวหินท่านว่าจะรีบเสด็จฯ ไปทอดพระเนตรเพื่อพระราชทานความช่วยเหลือ

พอดีวันเสาร์ข้าพเจ้าติดงานที่กรุงเทพฯ เลื่อนงานไม่ทันแล้ว จึงตามเสด็จไม่ได้ ในวันเสาร์ขณะที่อยู่กรุงเทพฯ ข้าพเจ้าได้รับข่าววิทยุจากตราดว่าเหตุการณ์ที่นั่นร้ายแรงจริงๆ

สมเด็จพระนางเจ้า พระบรมราชินีนาถ

สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ทรงเอาพระทัยใส่ดูแลชาวกัมพูชาอพยพมาพึ่งพระบรมโพธิสมภาร

จะเสด็จพระราชดำเนินกลับหัวหิน แต่ทั้งท่านผู้หญิงสุประภาดา กับคณะไว้จัดการให้เรียบร้อยและมีสิ่งที่ต้องการให้ข้าพเจ้าจัดการส่งไปโดยด่วน ได้แก่ แก้วเกลือ ไอโอดีน นมผง ข้าวสาร เสื้อผ้า พลาสติก เครื่องปั้นไฟ

ข้าพเจ้าดำเนินการทันที “วันรุ่งขึ้นคือวันอาทิตย์เหตุการณ์ยังคงดำเนินต่อไปอย่างเคร่งเครียด”

“การสั่งการทุกอย่างเป็นไปอย่างรวดเร็วมากข้าพเจ้าและผู้อื่นที่ร่วมมือกัน ต้องทำบันทึกพระราชเสาวนีย์และดำเนินการอย่างเร่งด่วนเริ่มด้วยการทำธงกาชาดใหญ่ๆ สมเด็จพระนางเจ้าฯ ต้องให้เห็นแต่ไกลว่าเขตของกาชาดจะได้ปลอดภัยขึ้น วันนั้นเป็นวันอาทิตย์ ติดต่อใครก็ยากจะส่งของให้ทันก็ต้องรีบหา เช่น ธงข้าพเจ้าให้คนไปซื้อผ้าขาวผืนแดงในตลาด ไม่รู้จะให้ใครเย็บจึงต้องดิ้นจักรเย็บไปหาครูโรงเรียนใกล้เคียงที่คุ้นเคยกันบ้านเขาอยู่หน้าวัง เขารับตัดเสื้อและข้าพเจ้าก็เป็นลูกมือคอยให้เขาด้วย ติดต่อใครทางกรุงเทพฯ ก็หาถิ่นยากเพราะเป็นวันหยุดก็ได้แต่คลุมหมอกษตรเลขานุการกาชาดคนเดียว...”

ไม่เพียงแค่นั้นสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ได้เสด็จพระราชดำเนินโดยเฮลิคอปเตอร์ในช่วงเวลาที่ฝนตกไปยังพื้นที่ชายหาดตราด ที่มีชาวเขมรอพยพมานับแสนคน

ทรงย่างพระบาทหลายกิโลเมตรในพื้นที่เปียกและบริเวณซึ่งชาวเขมรอพยพอยู่ชายหาดโดยที่มีอุจจาระปัสสาวะและกลิ่นเหม็นแต่ก็ไม่ได้ทรงรังเกียจอะไรเลย ชาวเขมรที่อพยพเข้ามาแทบไม่ได้มีทรัพย์สินใดๆติดตัวมา บางคนล้มตัวลงเสียชีวิตต่อหน้าพระพักตร์

สมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถได้ทรงพระราชทานอาหารสิ่งของเครื่องใช้จำนวนมากอย่างรวดเร็ว

เด็กชาวกัมพูชาที่พอมหนึ่งห่มกระดุกเหมือนลูกนกอพยพมาพึ่งพระบรมโพธิสมภาร “พอมหนึ่งห่มกระดุกเหมือนยังกับลูกนก”

คือกระแสรับสั่งของสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถเมื่อได้ทอดพระเนตรเห็นเด็กที่ดูแคระแกรนไม่โตตามอายุและพอมชนิดเขียวจนหนึ่งห่มกระดุก

สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถได้ทรงขงนมให้ข้าราชการบริพารดูเป็นตัวอย่างและรับสั่งว่าคนที่ขาดอาหารถ้าขงนม

ให้กินเหมือนปกติทั่วไปท้องจะเสียหรือเป็นอันตรายแก่ชีวิตได้

ต้องให้ขงนมชนิดเจือจางที่สุด ป้อนทีละน้อย ให้สภาพร่างกายเคยชินก่อนแล้วจึงค่อยๆ เพิ่มนมให้เข้มข้นขึ้นจนกระทั่งเหมือนกับคนปกติภายหลัง

สมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถได้ทรงช่วยเหลือเด็กกำพร้าจำนวนมากร่วมกับข้าราชการบริพาร โดยให้เด็กกำพร้าเรียงกันเป็นแถวตักอาหารป้อนกินจนอิ่ม

วันนั้นสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถได้ทรงประทับอยู่เป็นเวลานานมากและยังทรงมีรับสั่งด้วยว่า

“ด้วยมนุษยธรรมนั้นเราต้องช่วยเมืองไทยเราเองเป็นเมืองพุทธศาสนา”

หลังจากเสด็จกลับก็ได้พระราชทานสิ่งของมาช่วยเหลือตามอีกจำนวนมากและได้ทรงตั้งศูนย์สถานกาชาดไทย บ้านเขาล้าน อ.คลองใหญ่ จ.ตราด เพื่อช่วยเหลือชาวกัมพูชาที่อพยพเข้ามาในดินแดนไทยโดยเฉพาะ

ผ่านไป 3 เดือนเด็กชาวกัมพูชาที่เป็นเหมือนลูกนกหนึ่งห่มกระดุกก็มีเนื้อหนังและรอดชีวิตทั้งหมดและหลังจากที่ประเทศกัมพูชาได้สงบแล้วชาวกัมพูชาได้ทยอยอพยพกลับถิ่นฐานเดิมในที่สุด

สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถได้เคยมีกระแสพระราชดำรัสเมื่อวันที่ 26 พฤษภาคม พ.ศ. 2552 ว่า:

“ฉันตัดสินใจที่จะช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์เหล่านี้เท่าที่กำลังความสามารถของฉันจะมี”

ประชาชนนานาชาติที่ได้มีโอกาสทราบเหตุการณ์ดังกล่าวย่อมซาบซึ้งในพระมหากรุณาธิคุณอย่างหาที่สุดไม่ได้ในช่วงเวลาที่เป็นวิกฤติที่สุดของประชาชนชาวกัมพูชาอย่างยากจะลืมเลือน !!!

นั้นผู้คัดค้านที่ 1 ยังมีส่วนร่วมในการหลีกเลี่ยงในการโอนหุ้นเป็นการแสดงให้เห็นเจตนาในการแสวงหาประโยชน์ร่วมกันตลอดมา

เมื่อฟังว่าเงินปันผลค่าหุ้น เป็นการได้มาโดยมิชอบเสียแล้วผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านย่อมไม่อาจอ้างว่าเป็นสินสมรสได้ ศาลจึงมีอำนาจสั่งให้เงินในส่วนของผู้คัดค้านที่ 1 ตกเป็นของแผ่นดินได้ด้วยส่วนจะต้องตกเพียงใดนั้นเห็นว่าพรบ.ปปช.มาตรา 4 ให้ความหมายของคำที่เกี่ยวข้องกับการร้องขอให้ทรัพย์สินเป็นของแผ่นดินไว้ 2 กรณี

คือ 1.ทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ หรือหนี้สินลดลงผิดปกติ และ 2.ร่ำรวยผิดปกติ คือมีทรัพย์สินมีทรัพย์สินเพิ่มมากขึ้นผิดปกติ หรือมีหนี้สินมากขึ้นผิดปกติ เมื่อพิจารณาจากความหมายของคำดังกล่าวเห็นว่ามูลคดีของการร้องขอให้ตกเป็นของแผ่นดินแยกเป็น 2 กรณีคือ

1.เมื่อเปรียบเทียบ/ช ทรัพย์สินหนี้สินทั้งก่อนและหลังดำรงตำแหน่งพบว่าทรัพย์สินมากผิดปกติ ก็กับการที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ที่ผู้คัดค้านทำนองว่าก่อนที่ผู้ถูกกล่าวหาจะดำรงตำแหน่งวาระแรกมีทรัพย์สินที่ยื่นต่อปปช.มีมูลค่ารวม 15,124 ล้านบาท จึงไม่อาจให้ทรัพย์สินในส่วนนี้เงินของแผ่นดินได้นั้นเห็นว่าคดีนี้คดีส.ได้สวนและผู้ร้องกล่าวถึงกรณีผู้ถูกกล่าวหามีส่วนได้เสียจากชินคอร์ป ใช้อำนาจกระทำการต่างๆ เอื้อประโยชน์กับชินคอร์ป และทรัพย์สินที่ร้องขอที่มุ่งเฉพาะเงินปันผลและเงินที่มุ่งเฉพาะที่ขายได้จากการขายหุ้นเท่านั้น อีกทั้งคำร้องของผู้ร้องก็ไม่ได้บังคับไปถึงทรัพย์สินอื่น จึงไม่ต้องพิจารณาคำร้องคัดค้านของทั้งสอง

อย่างไรก็ตามมีข้อต้องพิจารณาต่อไปอีกว่า

เงินปันและเงินที่ได้จากการขายหุ้นเป็นทรัพย์สินที่ได้มาโดยไม่สมควรทั้งจำนวนหรือไม่ ในข้อนี้หากพิจารณาว่าทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติและร่ำรวยผิดปกติแล้วเห็นว่าไม่ว่ามูลคดีจะเป็นกรณีใดกรณีหนึ่ง ย่อมต้องเป็นทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นมาอยู่แล้ว

ส่วนเงินปันผลค่าหุ้นตามจำนวนที่ถืออยู่ในเอไอเอสและไทยคมบางส่วน ถือเป็นทรัพย์สินที่ได้มานอกจากที่มีอยู่แล้ว ต้องตกเป็นของแผ่นดินทั้งจำนวน ส่วนเงินที่ได้จากการขายหุ้นเป็นเงินที่มีมูลค่าเดิมอยู่ด้วย การจะให้ค่าขายหุ้นตกเป็นของแผ่นดินทั้งจำนวนย่อมไม่เป็นธรรม และเมื่อพิจารณาจากการที่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เป็นสัมปทานจากรัฐ มาตรา 100 ประกอบพุดติการณ์ ที่ให้ผู้คัดค้าน 2-5 ถือหุ้นไว้แทน

รวมทั้งใช้อำนาจหน้าที่กระทำการเอื้อประโยชน์ดังที่กล่าวมาแล้ว ย่อมไม่เป็นการสมควรที่ผู้ถูกกล่าวหาและผู้คัดค้านที่ 1 จะได้รับประโยชน์จากการฝ่าฝืนกฎหมาย จึงถือว่าป.ค่าหุ้นชินคอร์ปในส่วนที่เพิ่มขึ้นนับตั้งแต่ 7 กุมภาพันธ์ 44 เป็นต้นไปเป็นทรัพย์สินที่ได้มาโดยไม่สมควร

เมื่อพิจารณาแล้วปรากฏว่าการซื้อขายหลักทรัพย์เมื่อวันที่ 7 ก.พ.44 จำนวนจากหุ้น 1,419,490,150 หุ้นที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์เป็นเงิน 32,047 ล้านบาทมีอยู่แต่เดิม ไม่อาจให้ตกเป็นของแผ่นดินตามที่ร้องได้ องค์คณะมีมติเสียงข้างมากให้ทรัพย์สินที่ตกเป็นของแผ่นดิน เฉพาะเงินปันผลและค่าขายหุ้น รวมจำนวน 46,373,680,754.74 สตางค์.....มติเสียงข้างมาก

ข้อมูลจากนสพ.คมชัดลึก